

fidder han ikke paa en saadan Majoritet, saa lade vi Valget gaa om igen.

Saa vil jeg anføre endnu en Bemærkning: Lige saa vist som vore Domstole, lige fra Underdomstolene til Højesteret, staa bedst, naar deres Domme hvile paa den almindelige Retsbevidsthed, saaledes at f. Eks. en Højesteretsdom ikke har den Vægt og Betydning, naar den ikke hviler paa den almindelige Retsbevidsthed ude i Landet, som naar den gør dette, lige saa vist gælder det samme om de Domme, som vi herinde fra affige, at disse ogsaa helst skulle hvile paa den almindelige Retsbevidsthed, og gøre de ikke det, saa er der noget fejl ved disse Domme. Men nu er jeg overbevist om, at naar Folketinget skal dømme om Roskildevalget skal godkendes eller ej, og det saa godkender dette Valg, saa har denne Dom ikke Rod i Folket og har ikke Folkets Retsbevidsthed for sig; for, saaledes som det hedder i Mindretallets Betænkning: for den ligefremme almindelige Betragtning er det stødende, at et saadant Valg, hvor virkelig Parterne staa lige, skal godkendes, saa jeg er overbevist om, at naar de Herrer, der stemme for Godkendelsen, komme hjem til deres Vælgere, da ville disse ganske sikkert spørge: hvordan kunde det dog være, at dette Valg kunde blive godkendt — herom føler jeg mig overbevist. Og jeg kan nævne et Vidnesbyrd herom fra de sidste Dage, et Vidnesbyrd over for de Herrer moderate, som vel sagtens ville stemme for Godkendelsen. Det er en Udtalelse i et af deres egne Blade, nemlig „Sorø Amtstidende“, som har bekæmpet, hvad de Herrer agte at gøre, naar de ville godkende dette Valg. „Sorø Amtstidende“ skriver nemlig, at det kan ikke forstaa, hvorledes dette Valg kan godkendes; thi det er dog for galt, at naar saadanne almindelige Vælgere komme og se, at de staa paa Tillægslisten — og Tillægslisten er jo ogsaa en Valgliste — saa gaa de hjem i god Tro, men senere, naar de komme til Valget, saa blive de afviste, det er dog for galt, at der saa ikke bliver taget Hensyn dertil, og Valget bliver godkendt til Trods for det. Dette er et Vidnesbyrd om, hvad Vælgere sige, og hvad den almindelige Retsbevidsthed gaar ud paa uden for denne Sal.

Derfor opfordrer jeg alle herinde til alvorlig at overveje, om det dog er rigtigt at gaa til at godkende et saadant Valg. Jeg mener, at naar de Herrer gaa dertil, saa gøre de et Stridt, ikke ad den gamle Vej, som den ærede Ordfører sagde, men saa gaa de tværtimod Folketingets hidtidige Praksis. Derfor maa jeg tilraade enhver

at stemme for vor Indstilling: at dette Valg forkastes.

Bøffen: Jeg ønsker at gøre en Henstilling til det meget ærede Udvalg i denne Sag; men da jeg nu har faaet Ordet, maa jeg maasse forudsikke nogle Bemærkninger i Anledning af den førte Debat. Det er ganske klart og rigtigt, hvad det ærede Medlem for Ringsted (Lauridsen) i Gaar gjorde gældende, at det vilde være meget heldigt, at der gennem en Afstemning i Folketinget blev fastslaaet en utvivlsom Fortolkning af det Spørgsmaal, om hvilken Vægt der skal tillægges Valglisten lige over for et Valgs Anerkendelse eller Fortastelse, og han kan for saa vidt ogsaa have Ret i, at det i og for sig kun er saa Tilfælde, hvor Spørgsmaalet har foreligget saa klart som her i dette Tilfælde; men naar han mente, at det ikke havde foreligget tidligere, har han ikke Ret. Den ærede Ordfører har udsørlig gjort Rede for en Række Tilfælde, og til dem kan jeg føje endnu flere, men derom er der ikke Tvivl, at der har foreligget gentagne Gange et Tilfælde, hvor Spørgsmaalet stod lige saadan. For saa vidt der imidlertid haves nogen Tvivl derom, er det ganske vist af væsentlig Interesse, at dette Spørgsmaal ogsaa nu bliver afgjort til Vejledning for Kommunal- og Valgbestyrrelser og ikke mindst for Vælgere selv, og jeg vil da være fuldstændig enig med Udvalgets ærede Flertal i, at den Afgørelse bør og maa og kan ikke komme til at gaa i nogen anden Retning end, at vi fastholde Valglisternes Gyldighed, for saa vidt der ikke kan indvendes imod dem, at de enten ere forfalskede eller affattede i en saadan Form, at de overhovedet ikke kunne være tjenlige som Grundlag for Valget. At det er Folketingets Praksis at stille sig paa det Standpunkt, derom tør jeg som gammelt Medlem, der ikke blot i Navnes Bøb har deltaget i adskillige Forhandlinger om saadanne Spørgsmaal, men ogsaa som den, der har søgt for mit Bedkommende at sætte mig ind i, hvad der er foregaaet i tidligere Tilfælde; sige, at det er utvivlsomt, derom kan der fornuftigvis ikke være delte Meninger, at det har været den Praksis, som Folketinget har hævdet hidtil ved alle Lejligheder. Det ærede Medlem, som nu sidst talte (S. C. Christensen), og for øvrigt ogsaa det ærede Mindretallets Ordfører, det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen), synes at antage, at der her kun foreligger nogle Udtalelser, hvorom Meningerne kunne være delte, og som kunne fortolkes paa forfælselig Maade,